

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne štev. 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din. 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Cetrletna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, pokrajinska uprava oddel. za soc. politiko. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Dr. Ignotus:

Lasciate ogni speranza!

Boj uradništva zadnja leta za izboljšanje gmotnega položaja je znan. Zlasti v tekočem letu je bila organizirana najobsežnejša akcija. Centralni akcijski odbor, pokrajinski in krajevni akcijski odbori so bili pridno na delu. Posebni, ponavljajoči članki in notice v listih so imeli namen, predočiti javnosti nad vse obupni položaj javnih uslužbencev in upokojencev ter pripraviti centralno vlado, da reši čim preje uradniško vprašanje.

In sedaj je to državno vprašanje res rešeno, toda kako! Namesto zvišanja prejemkov — vsaj do 1. 1. 1924 nič, namesto pričakovane stalnosti triletno ukinjenje vsake stalnosti, tako da je usoda uradništva odvisna od razpoloženja vladajoče stranke. Ravno kar sprejeta uradniška pragmatika je v tem oziru naravnost posmeh uradništvu, stremečemu po neodvisnosti in stalnosti in dotične določbe pomenijo pravo zaušnico.

Zakaj se je to zgodilo? Zato: Ne, ker bi se ne moglo dobiti kritja za takojšnje povišanje uradniških prejemkov — saj so dosegli oficirji v zakonu o ustroju vojske naravnost krasne plače —; ne, ker se hoče izvesti pošteno redukcijo, ampak iz naslednjih razlogov:

Uradniški stan se v naši državi, četudi je najvažnejši činitelj v njenem ustroju in je od dobre, nepodkupljene uprave odvisen v dobrem delu ves gospodarski in socialni red, omalovažuje. Prav posebno pa noče razumeti in upoštevati Beograd težnj prečanskega uradništva, ki je še pošteno in nepodkupljivo. Razentega Bog ne daj, da bi prečanski uradnik nekaj užival, kar ne more priti objednem v korist večini naših srbskih kolegov. Dokaz: Kakor znano, se srbskemu uradniku spričo postranskih zarad pri privatnikih in iz državne blagajne ni treba tepsti ne za pragmatiko, ne za izboljšanje postavnih prejemkov, tudi do komisij, ki se plačujejo le po uredbi z dne 30. 9. 1920. Službene Novine z dne 8. 10. 1920. št. 222, mu ne more biti. Premalo nesejo. Saj ima srbski uradnik na razpolago razne državne komisije z imenitnimi dnevnici. Prečanska uradniška para bi pa ravno pri uradnih komisijah pri privatnikih (na industrijskem, obrtnem polju) rada nekaj zaslužila. Pa kaj če revščina, ko mora opraviti n. pr. uradnik 8. činovnega razreda komisijo v 20 km oddaljenem kraju za 480 kronic. Seveda tava peš tje in na

zaj, poleti in pozimi, ker bi ga voz stal do 1000 K in bi moral torej iz svojega doplačati. Krasne razmere! Sicer pa bi človek rad hodil peš, ako bi vedel, da za to nekaj zasluži. — Poslušajte dalje! **No, da bi se te poštno pristojbine zvišale, moleduje uradništvo s spomenicami že par let pri osrednji vladi. Ni odziva! Čemu naj uradnik v prečanskih krajih, kjer je velika industrija, zasluži nekaj postrani, legalnim potom?!**

Torej noče država niti tam pomagati uradništvu, kjer ne plačuje sama. Ali more obstojati tu kaj drugega kakor namen?

Drugi dokaz! Kakor že znano, se bori prizadeto prečansko uradništvo, ki ne pripada sodnemu in proforsorskemu stanu, za to, da dobi posebno fakultetno doklado, tako da bi prejemale približno enake prejemke, kakor sodniki in profesorji. In kako se je odrezal minister Trifković? **»Kadar bodo tudi v Srbiji v politični in finančni upravi nastavljeni uradniki s fakultetno izobrazbo, pa dobite i Vi Prečani primeren povišek.«**

Da res noče vlada uradništvo osvoboditi sram upred trgovcem-upnikom, sramu pred drugimi boljše situiranimi sloji, dokazuje tudi to-le: **Min. predsednik Pašić je obljubil uradniški deputaciji, da predloži poseben zakon za povišanje draginskih doklad, ako se sprejmejo zahtevani dodatki na direktne davke. Zatrjeval je menda celo, da odstopi, ako se ne bi to zgodilo. In kljub povišanju davkom se to ni zgodilo in Pašić je še vedno ministrski predsednik.** Ako bo šlo prav — v kar pa nimamo uradniki vere — bo stopila službena pragmatika v veljavo šele s 1. jan. 1924, kar se tiče njene materijelne strani. Skupščina se namreč snide šele 20. septembra in do 1. oktobra morejo biti sprejete le dvanajstine za zadnje četrtletje t. l., ne pa redni proračun. Sicer ne obstoja tehnični zadržek, da se ne bi moglo uradnikom povišati prejemkov v dvanajstinah. Pa se ne bodejo, boste videli.

Ako premostrimo vse delo, nedelo in strankarsko postopanje pri reševanju uradniškega vprašanja in še druge pojave, pridemo po železni logiki do prepričanja, da se dela po načrtu, in ta se glasi: **izstradati in izriniti prečansko uradništvo iz državne službe.** In načrt je rodil že uspehe, zlasti opazujemo beg uradnikov iz politične in finančne uprave, tako da bodo v 1—2 letih juristi v teli panogah pravcate bele vrane.

In tako bo zavladal tudi v upravi v Sloveniji oni toli bogubni sistem nezanesljivosti, nemarnosti in podkupljivosti. To more predvideti vsakdo, zlasti gospodarski krogi, pa se ne zgane nihče, da otne slovenskega uradnika iz luže bede, sramu in dvomov.

Zato pa »Lasciate ogni speranza«, zvezite svoje beraške cule in bežite, dokler še niste smrtno trudni in popolnoma goli!!!

Redukcija III.

Kako bodo izreducirali, bomo šele videli, vemo pa že, kako reducirajo. Tako-le po priliki: Nadležna oblast pošlje svojega zastopnika, recimo komisarja, od urada do urada. Tam se predstavi dotičnemu predstojniku in si da predložiti službene razdelitve. In zdaj začne reducirati. Službe seveda ne pozna prav nič, pač malo svetlika se mu že o njej. Iz svoje potne torbe izvleče sveženj aktov; iz njih izbere še predvojni odlok, naslovljen na dotični urad, kjer reducira in je določen osebni stalež. Potem pa šteje, šteje in šteje po službenih razdelitvah. In kar sešteje, mu najbrž ugaja, kajti na ustnih mu igra smehljaj. Kaj mu je neki tako všeč? Urad ima namreč sistemiziranih 70 uradnikov in 20 slug, po službenih razdelitvah je pa naštel samo 63 uradnikov in 18 slug.

»Gospodine predstojniče«, začne komisar in že pospravlja svoja po mizi naložena šila in kopita, »prav nič Vam ne bom vzel, pritožb ni, delo gre v redu, personala imate dovolj, zdravo!« pa »hajd na polje«, še preden mu je mogel predstojnik obrazložiti svoje križe in težave.

Ponekod se izvaja nalog o redukciji strogo po črki, drugod ga pa menda ne vzamejo tako resno, na kakršno stališče se pač postavi dotični upravni načelniki.

Kakih štirinajst dni po tej izvršeni redukciji pa pride odlok: »Tukajšnji revizijski organ dr. Anton itd. je ugotovil na podlagi tamošnjih službenih razdelitev, da urad prav lahko shaja s sedanjim osebnim staležem; s prvim prih. meseca se torej zniža število uradnikov od 70 na 63 in število slug od 20 na 18. Popravite tamošnji stalež, sklicuj se na ta odlok in poročajte takoj, kateri uslužbenci bi prišli tu v poštev; na vsak način v prvi vrsti dosluženi in slabo kvalificirani.«

Tako, ta je pa dobra! Vedeti je namreč treba, da je prišel od nadležne oblasti — še preden so se začeli letošnji dopusti — »ferman«, s katerim »se daje uradu na znanje, da ne dobi za letošnje redne dopuste in za bolnike nikakega nadomestila; zato je ukreniti vse potrebno, da se navzlic temu omogo-

čijo osebo normalni dopusti, ne da bi zbog tega trpela služba.« Ali po domače povedano: volk mora biti sit in koza cela! Ubogi uradni predstojnik si je belil glavo in bolščal noč in dan v službene razdelitve, kje bi se dalo kaj skrčiti in odščipniti, da bi zamašil po bolnikih nastale vrzeli ter spravil čim več ljudi na dopust. Prej bi se bilo dalo morda še kako izvesti, da bi se bili izvrstili uradniki in sluge, zdaj po tej redukciji — izključeno.

Saj ni treba pretiravati, res pa je, da je polovica uslužbencev jetičnih, druga polovica živčno bolnih, kar potrjujejo zdravniška izpričevala.

Kako naj ustreže sedaj socialni čuteči in milosrčni predstojnik nujnim prošnjam za dopuste, zlasti družinskim očetom, da bi šli med počitnicami z otroci na deželo, ne morda v letovišče, ampak k svojim usmiljenim sorodnikom, kjer bi preživeli par tednov, če že ne brezplačno, vsaj cenejše in boljše.

Predloži se izčrpno, vsestransko utemeljeno poročilo na upravno oblast za odpomoč. Zdaj pa čakamo in čakamo. »Keine Antwort — auch eine Antwort!«

Ljudje pa godrnjajo, zabavljajo in preklinjajo, češ saj so nam dopusti zajamčeni. V osnutku nove službene pragmatike se glasi člen 117: »Državni nameščenci imajo vsako leto pravico do dopusta.« Da, da, prav, toda čitajmo ta stavek do konca: »če se temu ne protivi neobhodna službena potreba.«

Zdaj pa imaš tisto svojo pragmatiko! Saj razumeš, kaj se to pravi, torej lepo tiho, pa vleci dalje.

Toda uprava se jako moti, če misli, da bo s tem preprečila pomanjkanje moči, narobe, samo število bolnikov se bo podvojilo, če ne celo potrojilo, pa ne morda simulantov, ampak resnih bolnikov.

»Caveant consules, ne quid detrimenti capiant res publica!«

Zahtevamo pa z vsem poudarkom, da se državnim nameščencem res omogoči dopust, pa ne s skrčenjem na rovaš ostalih uslužbencev, ampak proti nadomestilu, zlasti tam, kjer je osebni stalež že skrčen in izreduciran do skrajnosti.

—r—

Naše zadrage.*

Z uredbo o nabavljajnih zadrugah z dne 5. decembra 1920, ki je bila pozneje po zakonodajnem odboru Narodne skupščine uzakonjena, se je drž. nameščence primoralo, da si ustanavljajo svoje nabavljajne zadrage. Kaj je dalo merodajnim krogom povod, da so izdali to uredbo, ne povedo, mislim pa, da ne bo daleč od pravega kdor trdi, da so jo povzročile v glavnem naše neprestane zahteve po zvišanju prejemkov. Življenjske potrebščine so se skokoma dražile, naši prejemki so postajali tako pičli, da niso zadostovali za najskromnejše, golo preživljanje. Naše stanovske in strokovne organizacije so bile slabotne, kakor posamezniki, ker niso imeli določenih smernic in cilja, za katerim bi jim bilo hoditi, da izvojujejo kak večji in trajen uspeh, zato smo kolebali sem in tja in zahtevali enkrat zvišanje plač, drugič dobavo življenjskih potrebščin »in natura« in tretjič zopet kaj drugega, tako da naposled sami nismo prav vedeli, kaj hočemo in kaj bi bilo za nas bolje. Živeti smo hoteli, kakor hočemo še danes, saj so se razmere od takrat le še poslabšale. Našim zahtevam po zvišanju prejemkov, da bi zadostovali za človeka dostojno življenje, se, smelo trdim, po

naši lastni krivdi še do danes ni ugodilo, zdi pa se mi, da je zahteva po dobavi življenjskih potrebščin »in natura« dobila uprav z zgorajšnjo uredbo svoj odmev.

Državnim nameščencem se je dala s to uredbo ne samo prilika, temveč moralna dolžnost, da si sami olajšajo svojo **eksistenco**. Kakor je marsikdo izmed nas, ki ni imel dalekosežnega pomena te uredbe pred očmi, godrnjal in zabavljajl čez njo, ko je izšla, tako moramo biti danes veseli, da se je to zgodilo. Ako pogledamo samo z enim očesom razmere, moramo videti, da nam je **vlada stisnila v roke in nas s to uredbo prisilila prijeti za ono sredstvo, ki je zmožno omiliti in odpraviti, če ne takoj, pa polagoma našo bedo. To sredstvo so naše zadrage.**

Ne mislim s tem reči, da se moramo sedaj oprijeti vsi od prvega do zadnjega le nabavljajnih zadrug, in da naj postanejo s tem vse druge zahteve po zvišanju prejemkov in splošnem zboljšanju gmočnega stanja brezpredmetne, ker bi postale s tem, ako ne brezpredmetne, pa vsaj manj vredne vse naše stanovske in strokovne organizacije. Nasprotno! — Dolžnost teh organizacij mora biti slej kot prej, da združijo pod svoje okrilje slehernega državnega nameščenca, da ga zdramijo iz spanja in mu zbude potrebno zavest za organizacijo, skupnost in solidarnost, in da tako močne, v trdno sklenjenih vrstah nastopijo složne, brez ozira na levo in desno jasno in točno začrtano pot, katera vodi do gotovih uspehov. To je njihova dolžnost tudi v bodoče, in katera izmed organizacij teh dolžnosti ne izvršuje, je zapisana smrti.

Sporodno s tem pa moramo skrbeti tudi za naše zadrage in dolžnosti strokovnih organizacij, kakor posameznikov mora biti poleg zgoraj navedenih, da podpirajo in pospešujejo razvoj in razmah teh zadrug. Ni namreč dovolj, ako poskrbimo samo, n. pr. da dobimo za svoje pošteno delo pošteno plačilo, prav tako je **treba gledati, da nam to plačilo ne izmuzne brez haska zopet tja, od koder je prišlo, ali celo v žepe naših nasprotnikov in izkoriščevalcev. Gledati moramo na to, da se s svojimi prejemki okoristimo kolikor mogoče sami, gledati, da ne izročamo svojega pičlega in težko prisluzenega denarja, ako ga moramo izdati za nujne potrebščine, onim, ki bi ga izrabili v svoje lastne in sebične namene.** Kar damo n. pr. trgovcu, tega ne vidimo več in ne dobimo nikdar več nazaj, kar pa damo svoji zadrugi, od tega dobimo sigurno delež povrnjen, sploh damo to samim sebi, ker se okrepimo sami, ako je naša zadruga trdna in krepka. Nobeno plačilo, pa najsibo še tako bogato in visoko, pa brez tega ni tako pošteno, da bi nas zadovoljilo, saj smo se prepričali še pri vsakem, eventualno le 25% povišanju naših prejemkov, da je narasla draginja najmanj za 50%, ako ne prej, pa vsaj tri dni pred izplačilom 25% poviška. Tako je narasla naša beda pri vsakem povišanju prejemkov v odstotkih podvojena z odstotki povišanja prejemkov. Da se pride temu v okom, so najboljše sredstvo naše zadrage. Zavedati pa se mora vsak posameznik, ki je član zadruga, in to bi moral biti vsak, da je **zadruga njegova last, da je torej vsak sam trgovec, in da noben trgovec ne kupuje v tuji trgovini robe, katero sam prodaja.** Njegov ugled in lastni interes mu tega ne dovoli, ne glede na to, da bi bilo tako delo sploh nezmislno. Vsak član zadruga mora smatrati za prvo svojo nalogo, da

kupuje v svoji zadrugi vse potrebščine, ki se tam dobe. Pri tem mora imeti pred očmi, da mu te dolžnosti ne narekuje cene, katere dostikrat niso nič, ali pa so le malo nižje, kot na trgu in v trgovinah, to dolžnost mu nalaga zavest, da koristi zadrugi in s tem sebi, ker zadrugo in s tem samega sebe okrepi, oslabi pa svoje izkoriščevalce, ker jih ne podpira.

Namen zadruga namreč ni, da prodaja, kakor marsikdo misli, svojim članom robo po nižjih cenah kot so v trgovini ali na trgu, to bi moralo priversti končno vsako zadrugo v propast, ker mora imeti vsaka zadruga dovolj obratnega kapitala, ako hoče biti kos vsem svojim nalogam in kljubovati vsem, tudi nepredvidenim napadom in udarcem. To velja posebno za sedanje čase, v katerih je v splošnem povsod največje zlo nestalnost valute. Vrednost zdrug obstoji veliko bolj v tem, da skuša združiti čim večje število članov v svoj krog, kateri nabavljajo svoje potrebščine pri njej in prodajajo takorekoč robo sami sebi. S tem se odtegne splošnem trgu in trgovini čim več odjemalcev, kar ima za posledico, da cene ne morejo rasti po volji kapitalističnih špekulantov. Po splošnem pravilu: »Čim manj povpraševanja po kakšnem blagu in čim več ponudb je na trgu, tem nižje so cene«, po tem pravilu postanejo na ta način zadrage regulatorji cen, katerih se držijo tudi solidni in previdni trgovci. Ti trgovci in drugi prodajalci bodo morali potem prodajati robo po istih in po nižjih cenah, kakor zadrage, ako bodo hoteli ostati na površju. Da bodo cene v zadrugah nizke in razmeram prilagodene, pa je odvisno od kvalitete in kvantitete njihovega članstva. Ako zadruga ne dobe od njega toliko deležev, da si omrejo z njimi nabaviti robe pri producentih na debelo, in ako ne morejo na podlagi jamstva vplačanih deležev dobiti v to svrhu zadostnega kredita in so vsled tega prisiljene, da kupujejo robo pri veletrgovcu ali celo na drobno, potem je jasno, da te cene ne morejo biti nižje kot v trgovinah ali na trgu, tem manj, da bi take zadrage v splošnem regulirale cene. Da se s tem, ako bi postale zadrage regulatorji cen, pobija najbolje draginja, naj bi uvaževale tudi one naše oblasti, katerim je zakon o pobijanju draginje in brezvestne špekulacije tako tuj, in one, katerim naše zadrage niso nič kaj pri srcu. Tega naj se zavedajo tudi oni državni nameščenci, ki sicer vedo, da naraste draginja ob vsakem 25% povišanju naših prejemkov za 50%, ki mislijo, da bo to, ali da mora to preprečiti vlada. Pri sedanjih razmerah vlada tega ne le noče, ampak tudi ne more storiti, to s posreči lahko le nam samim potom nabavljajnih zadrug.

(Konec pril.)

Običajne in posebno dolge valjčke in z večletnim jamstvom edinole Stoewer, Zastopstvo: Ljubljana, Selenburgova ulica 6/1.

K članku „Nedoslednost“.

Letošnja skupščina Saveza nabavljajnih zadrug drž. nam. je izzvala kakor vse kaže, izredno zanimanje v krogih interesentov. To moramo smatrati kot zelo razveseljiv pojav. Edino tedaj moremo upati, da se bodo nabavljajne zadrage razvile in povspele do one višine, na kateri bodo izpolnjevale svojo nalogo v polni meri, ako prodre zanimanje za njihovo delovanje do zadnjega državnega uslužbenca. To zanimanje se mora javljati v prvi vrsti v tem, da se poslužuje vsak državni uslužbenec dobave robe pri zadrugi, na drugi strani

*Ponatis iz 7. in 8. št. »Nabavljajke zadrage.«

pa v stvarni kritiki, s katero ocenjuje poslovanje vodilnih organov.

Poudarjam še enkrat, stvarno sodelovanje, stvarno kritikovanje je popolnoma na mestu. Nikakor pa ne smemo dopustiti, da bi se zaneslo v posamezne zadruge ali pa v Savez politično ali plemensko strankarstvo bodisi naravnost, bodisi pod pretvezo stvarnih argumentov.

S tega stališča presojam tudi članek, ki ga je prinesel »Naš Glas« v 20. št. pod naslovom »Nedoslédnost«. Uredništvu moramo biti zelo hvaležni, da nam je podalo ponatis iz zagrebškega »N. glasa«, čeprav napravlja mestoma zelo mučen vtis, vtis, kakršnega se tudi na skupščini nismo mogli ubraniti. Mučnost vtisa obstoja v tem, da čutimo stremenje zanesti plemensko ideologijo tudi v Savez. Popolnoma soglašam s tem, da so gospodarske razmere v posameznih pokrajinah naše države različne in jih je treba različno obravnavati. Uverjen sem tudi, da bomo dosegli ureditev naših gospodarskih zadev brez posebnih težav tako, kakor zahtevajo krajevne razmere. Nepotrebno in kvarno je pa, podkrepljati te težnje s plemensko ideologijo. In danes, ko so naše mase razburjene z raznimi separatističnimi šlagerji, je dolžnost inteligence, in k tej se državni uslužbenci pač prištevamo, delovati v vsakem oziru pomirjevalno in, če treba, tudi z nekolikim samozatajevanjem.

Kar se tiče volitev na skupščini, priznavam, da je bila to težka stvar. Razun g. Štiblerja nismo tam poznali nobene izrazite osebnosti, katera bi nas mogla s svojo tradicijo in avtoriteto potegniti za seboj. Nabavljalne zadruge drž. nameščencev so pač mlade tvorbe. Najstarejše organizacije na tem polju, izvzemši morebiti kak posamezen primer, imajo komaj nekaj let življenjske dobe. Državni uslužbenci smo se pečali dosedaj z vsem drugim, samo z gospodarskimi organizacijami ne. Samouki smo na polju združništva in čisto razumljivo je, da se v naši sredi še niso pojavile izrazite osebnosti, do katerih bi imeli brezpogojno zaupanje. Ko bodo pa zadruge in Savez preboleli otroške bolezni, pojavili se nam bodo tudi združni strokovnjaki, uradniki, ki nam bodo dvignili naše združništvo.

Da oseba s kvalifikacijo, kakor piše članek »Nedoslédnosti« ne spada v odbor stanovske organizacije, je jasno. Razločevati je pa med akcijskim odborom in med upravo gospodarske organizacije. So osebe, ki zaslužijo kot bojni oficirji kroglo, v intendanturi se pa obneso izvršno. Moderno gospodarsko življenje napreduje in uspeva se tedaj, ako se postavi vsako osebo na ono mesto, kamor spada po svojih prirodnih darovih. Mogoč je seveda slučaj, da se volijo v odbor osebe, ki ne zaslužijo našega zaupanja. V takeh slučajih je pač dolžnost onih, ki vedo kaj takega, da povedo to pravočasno in jasno, s tem pa tudi prevzamejo vso odgovornost. Glede navedenega primera moram pa izjaviti, da nam »slovenskim« delegatom to ni bilo znano. In da je bilo znano, ni izključeno, da bi bili vseeno pristali na izvolitev, seveda po treznem preudarku v zmislu ravnokar navedenih izjav.

Volitve so končane. Savez ima svoj upravni odbor, ki naj vodi njegovo poslovanje. Ob letu nam poda obračun o svojem delovanju. Naša naloga je, smotriti pazljivo, kako posluje, da bomo na prihodnji skupščini stvarno pripravljani in usposobljeni, kritično vzprejeti njegovo poročilo.

J. B. Ljubljana.

Vestnik.

V Radovljici se je ustanovilo na ustanovnem občnem zboru dne 29. julija 1923 na podbudo društva »Udruženje državnih nameščencev« v Kranju za cel politični okraj Radovljica, slično društvo. — V odbor so izvoljeni gospodje: okrajni šolski nadzornik Turk, predsednik; železniški odpravnik Štok, podpredsednik; davčni upravitelj Novak, tajnik sodni sluga Resman, blagajnik; okr. tajnik Vizjak ter upokojenec Kolman kot odbornika; namestnikom pa: vodja drž. pletarne Patik ter preglednik fin. kontrole, Toš. Za objednem se ustanovivše štiri sekcije pa sledeči gospodje in sicer za: 1.) Bled: postajenačelnik Božič, nadučitelj Gradnik in nadpoštar Treven; 2.) Jesenice: načelnik progovne sekcije inž. Zelenko, ravnatelj meščanske šole Magerl, in podišpektor fin. kontr. Armelini; Kranjsko goro: sodni predstojnik dr. Kranjc, nadučitelj Flere, oba iz Kranjske gore in postajenačelnik Rebolj iz Dovjega; 4.) Bohinjsko Bistrico: komisar šumske uprave inž. Rejic, nadučitelj Silvester in podpreglednik fin. kontr. Možina. Članarina za leto 1923 se je določila le s 5 Din za osebo. Udeležba na občnem zboru je bila za začetek prav zadovoljiva, bila pa bi gotovo večja, ako bi naprošni trije slovenski dnevnik prinesli poslano oklice. »Jutro« je prineslo le prvi del oklica, »Narod« še manj, »Slovenec« pa prav nič. Mislím, da se gospodom tovarišem iz drugih političnih okrajev, ki naj bi tudi ustanovili slične organizacije, kjer namreč še ne obstajajo, ne bomo zamerili, ako še bolj razgalimo splošno in priznano bedo državnih nameščencev in upokojencev. Naš politični okraj je obmejen okraj, obdan od treh strani od Italije in Nemške Avstrije in leži v ozki, visoko ležeči, mrzli, pešeni dolini. Vrhutega je cel okraj letoviškega značaja, posebno Bled, Bohinj, Kranjska gora in Dovje. Tudi je posečan vsled za šport (lov, ribolov, sankanje, drsanje, plavanje, turistik) zelo ugodne lege ter vsled obilnih prirodnih krasot, (jezera, slapovi, krasnih razgledov raz vrhuncem visokih gora, krasne planinske flore, za rekova-lescente ugodnega hladu in suhega zraka brez megle) in slednjič tudi vsled velikih tovarn Kranjske ind. družbe na Savi, Javorniku in Blejski Dobravi, cementne tovarne na Dovjem, razvite lesne trgovine, po premožnih tujcih, kakor noben drug okraj. Posledica vsega tega je logično velika draginja, tako, da s prepričanjem trdimo, da je draginja v našem okraju večja, kakor v Zagrebu, Ljubljani, Mariboru, Celju in drugih mestih. Sicer je že to samo ob sebi umevno, da če je pridelek majhen, potreba pa velika, da je porast draginje večji; vendar pa moramo to zaradi Beograda, ki noče videti in ne slišati obupnih klicev, še prav posebno poudariti. Vsled razvite industrije je naš okraj sorazmerno za naseljenje sposobno ploščino gosto naseljen in moramo uvažati vsled pasivnosti vse najpotrebnejše življenjske potrebščine iz večjih mest. Marsikatero blago kupujemo že iz pete roke, posledica zopet draginja. Tržnih dni ne poznamo, tudi manjka po večini konkurence, vsled česar je zopet draginja večja. In slednjič bi morali vsled samo ljudskih šol (izvzemši meščansko na Jesenicah) pošiljati svoje otroke na meščanske, srednje, strokovne in na visoke šole drugam, ako bi zmogli. Gospodje v Ljubljani in drugih večjih mestih ne zavidejte nam torej dobrot Gorenjske, ker so »sirote« večje. Ako prezebate vi dva do tri mesece, mi štiri do pet mesecev v letu. Za nas takorekoč ne obstaja gorenjske krasote, ker jih uživati ne moremo, ker nimamo par, pač pa iz »načelnih« razlogov deljene uradne ure, kakor da bi ne veljal isti zakon za nas kot za Ljubljančane. Povdarjati menda nam ni treba, da na Gorenjskem ni postranskega zaslužka. Popisane obupne razmere šele so združile vse državne uslužbence in vpo-kojenke tukajšnjega okraja in sicer ne glede na čin in predizobrazbo v enotno udruženje, h kateremu se je drž. uslužbenstvo v Radovljici po večini kakor en mož soglasno že priglasilo; vnanji pa naj se tudi čimprejse priglasijo pri pristojnih sekcijah, katere naj pošljejo takoj ob priglasu pobrano članarino za leto 1923, čimprejse na udruženje. Tudi naj po možnosti vsaj skupno naroče nekaj natisov »Našega Glasa« in puste iste krožiti pri vseh drž. nameščencih v okolici.

Zakon o naši službeni pragmatiki je podpisal kralj 6. avgusta na Bledu.

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani sklicuje izreden občni zbor za dan 25. avgusta tl. ob 20. uri v Mestnem domu s sledečim dnevnim redom: 1.) Poročilo načelstva; 2.) Čitanje revizijskega poročila Saveza o reviziji zadruge; 3.) Dopolnilne volitve upravnega in nadzorstvenega odbora.

Upravni odbor.

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Kranju je imela 22. julija občni zbor. Glavna točka dnevnega reda je bila odobritev enotnih pravil. Sprejela so se soglasno. Dosedaj zadruga ni delovala v polnem obsegu. Svojem članom je preskrbovala samo posamezne vrste potrebščin, kaor sladkor, mast, olje, čevlje in drva. Na razliki k tržnim cenam je prihranila zadrugarjem tekom preteklega pol leta nad 25.000 dinarjev. Lastnega dobička je napravila okoli 5000 dinarjev. Zadrugarjev šteje 132 z nad 500 družinskimi člani. V polnem obsegu prične delovati proti koncu tega leta, ako dobi lasten in stalen lokal. Tega upa dobiti na okr. glavarstvu po naklonjenosti g. okrajnega glavarja, ki gre zadrugi na roko v vsakem oziru in za kar so mu zadrugarji dolžni veliko hvalo.

Z veliko pisavo za oblasti, urade, odvetnike ima edinole Stoeber. Zastopstvo: Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 6/1.

Vabilo

K REDNEMU OBČNEMU ZBORU

Nabavljalne zadr. drž. namešč. in upokoj. v Gornjemgradu, ki se vrši

dne 22. avgusta 1923 ob 13. uri v prostorih zemljiške knjige okrajnega sodišča v Gornjemgradu.

DNEVNI RED:

- 1.) Poročilo načelstva in nadzorstva;
- 2.) odobrenje računskega zaključka za l. 1922;
- 3.) razdelitev čistega dobička;
- 4.) sklepanje o spremembi pravil;
- 5.) volitev upravnega in nadzorstvenega odbora;
- 6.) slučajnosti.

Računski zaključek je na vpogled pri g. združnem blagajniku.

V Gornjemgradu dne 30. jun. 1923.

ODBOR.

Pozor! Pozor! Črnilo, rdečilo, vse vrste barvila za žige in štamplike, guml, prašek za črnilo, razne druge potrebščine za urade, dobi se po najnižjih cenah v Nabavljalni zadrugi državnih uslužbencev v Ljubljani.

Pisalni stroji itd.

mehanična delavnica (popravljalnica)

Ljubljana

Šelenburgova ul. 6/1.

L. BARAGA.

Čevlje kupujte od domačih tovarov trdke Peter Kozina & Ko. z znamko »Peko«, ker so isti priznani najboljše in najcenejši. Glavna zaloga na debelo in drobno, Ljubljana, Breg 20, ter Aleksandrova cesta št. 1.

KOLESA
NAJBOLJŠA NUDI
J. GOREC
LJUBLJANA
PALAČA LJ. KRED. BNK

Ali ste že poslali naročnino za »Naš Glas«?

Modna in športna trgovina
za dame in gospode

P. Magdič

LJUBLJANA

nasproti glavne pošte.

Telefon int. 438.

Krojaštvo **Fran Iglič** Krojaštvo
Ljubljana, Kolodvorska ul. št. 28.
Ideovanje oblek za gospode, otroke in uniforme.
Za dame po najnovejšem modernem kroju.
Lastna zaloga modnega blaga.
— Uradnikom znaten popust. —

M. Mihelič

LJUBLJANA, Selenburgova ulica.

Specialna trgovina ščetarskih izdelkov.

Parfumerija in galanterija.

Edina zaloga jugoslovanskih igralnih kart.

Kunstek & Pleterški

Ljubljana, Vodnikov trg 5

priporoča v nakup usnje in usnjate izdelke.

Članom Nabavljalne zadruge javnih nameštencev popust!

Priporoča se

I. Korenčan

trgovina pletenin, norimberškega in galanterijskega blaga na veliko in malo.

Cene nizke — postrežba točna.

Ljubljana, Mestni trg 20.

Velika izbira otroških vozil, dvokoles in šivalnih strojev po ceni.

F. Batjel, Ljubljana, Stari trg 28.

Sprejemajo se v polno popravo za emajliranje z ognjem in ponikljanje dvokolesa, otroški vozički šivalni in razni stroji.

„TRIBUNA“

Tovarna dvokoles in otroških vozičkov.
Ljubljana, Karijska cesta 4. — Zvonarska ulica 1.

Perje in puh

C. J. HAMANN

— Ljubljana, Mestni trg 8. —

Modna trgovina

Peter Šterk

Ljubljana, Stari trg št. 18.

se priporoča.

Najnižje solidne cene!

Špecerija, delikatese, vinarna

Fr. Kham

nasproti hotela „Union“

Cene zmerne!

Solidna postrežba.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo

dežnikov in solnčnikov ter sprehajalnih palic.

Popravila se izvršujejo točno in solidno

Najboljše peči sedanosti so

Luc-ove peči

Prosimo zahtevajte podpise!

Glavna zaloga za Slovenijo

F. P. Vidic & Komp.

zaloga stavbenega materiala

Ljubljana

Prešernova ulica

Ljubljana.

Med dobrim najboljšo!

Pfaff Puch

šivalni stroji za rodbino, obrt in industrijo.
vozna kolesa in vse v to stroko spadajoče predmete NAJČENEJŠE pri TVRDKI

Ljubljana

Sodna ul. 7

IGN. VOK

Glavni trg 73.

Novomesto

Ivan Jelačin, Ljubljana

Uvoz kolonijalne in špecerijske robe.

Tvrška ustanovljena leta 1888.

Solidna in točna postrežba.

Za nakup manufakturnega blaga se priporoča tvrška

R. Miklauc Ljubljana

Lingerjeva ulica — Pred Školijo št. 3.

V zalogi se vedno nahaja velika izbira volnenega, suknenega in perilnega blaga za obleke, bela tkanina za perilo in postelje izvršne kakovosti, cvilni za žimnice, garniture, šivane in flanelaste odeje, srajce, predpasnike, nogavice itd.

Prijazna postrežba in znano ugodne cene.

Razširjajte

„Naš Glas“!

Nabavljalna zadruga

javnih nameštencev in vpokojencev
v Ljubljani

Prodaja svojim članom razno špecerijsko in kolonijalno blago po znižanih cenah.

Tvrška Josip Petelinc

Ljubljana, Sv. Petra nasip 7.
priporoča najboljše šivalne stroje „Gritzner“, potrebščine za šivilje in krojače, modno blago in galanterijo.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss

LJUBLJANA, Mestni trg 19.

JOSIP OLUP

Trgovina z manufakturnim blagom in z oblekami domačega izdelka.

Ljubljana.

Stari trg št. 2. in

gostilna pod Trančo.

Toči pristna dolenska in štajerska vina. Preskrbljeno za mrzla in gorka jedila.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem, pisarniški in šolski potrebščini

Karol Till,

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.

(lastnik Gruber in Pokover).

Prvovrstno blago in zmerne cene.

TEXTILIA

Ljubljana

Telefon števil. 177.

Brzjavlj.: Textilia.

P. n. Konečno se nam je posrečilo, uvažati neposredno od prve in največje ameriške tovarne hranil.

Wrigleyjeve žvečilne gumi bonbone (Chewing gum)

Z žvečenjem teh prvovrstnih originalnih ameriških gumi bonbonov Wrigley si prihranite mnogo denarja in dosežete sledeče učinke: Pospešuje prebavo. Odstrani žej. Odstrani slabi ustni duh. Ščiti telo pred utrudljivostjo in zaspanostjo. Varuje zob pred gnilobo in jih obdrži zdrave. Pospešuje slino. Prihrani se alkohol in tobak. V službi ni dovoljeno kaditi in so torej najboljše nadomestilo „Wrigleyjevi žvečilni gumi bonboni“.

Dobi se povsod in pri generalnem zastopstvu

Drogerija

„Adrija“

Ljubljana, Selenburgova ul. 5.

Državno zdravilišče Rogaška Slatina.

Sezona Maj-September.

Sezona Maj-September.

Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni. Cene zmerne. V pred in po sezoni (t. j. od 1. maja do 15. junija in od 1. do 30. sept.) 50% popusta za državne uradnike in njih rodbinske člane. Največja udobnost. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameštencev in upokojencev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorna urednica Štebi Alojzija. — Tiska Narodna tiskarna v Ljubljani.